



Tatai Tömegsport és Tájfutó Honvéd Sportegyesület

TTT-USE

https://ttt-tata.hu;
63200030-11023517
18614828-2-11

ttt.tata.2004@gmail.com 2890 Tata, Május 1 út 53/B.2/2.
06 (30) 575-4324



*** Tájfutás * Atlétika és Triathlon * Jászat * Természetjárás * Sporttörténet * Ökolívás * Warhammer * Tactical Combat * Tata Várának Seymenjei * Sárkányhajó ***

2020. év kirándulásainak összefoglalói, beszámolók, SZÖSSZENETEK

Írta és lejegyezte: Mészáros Károly
Részvevők, szereplők: Csavargó Csapat

1./ Téli tábor Ausztriában

Lungau sírégió, Mauterndorf

Mottó:

- 1./ A síelés lényege egyik hűttéből átjutni a másikba.*
- 2./ Az az igazi élvezet, amikor az él vezet!*

1.) Az előkészítés:

A táborra ismét a "régi" és jól bevált időpontban került sor. A résztvevők létszáma (9 fő) is a kezdeti 2005-ös felé konvertált.

"Ahogy korosodunk, eszesedünk úgy meszesedünk"!

A helyszín is a régi, nem változott, Mauterndorf és környéke. 5 sítérp, hóbiztos sípályák, magas színvonalú kiszolgálás....!

2.) Az utazás:

A csapat létszáma egy nappal az indulás előtt 1 fővel csökkent, mert Zsuzsa nem jöhetett velünk. (családi kötelezettség az oka), tehát szombat reggel remek időben 3 gépkocsival indultunk útnak. Az útvonal a hagyományos volt, amit már sokszor megtettünk és most is kicsit kibővítettük!

Az "új párommal" Pintér Lacival vezettük a csapatot a GPS nevű "gépész" utasításai szerint. Bárcsak a saját tudásunk alapján mentünk volna!

Annyira koncentráltunk a "gépészre", hogy Parndorf üzletközpontját kétszer is kéretlenül körbe jártuk, majd a megbeszélte és szokásos Pöttsching nevű pihenőben sem tudtunk találkozni, mert az meg zárva volt.

A további utunk viszont kellemes és gyors volt.

A szállás elfoglalása előtt, kedvcsinálónak bekukkantottunk az Aineck szép sípályájához. Láttuk, hogy remek a terep és az idő is! Gondoltuk, hogy ez jó előjel!

3.) A szállás:

Az előző évben jól bevált helyre tértünk vissza, a Haus Leirer apartmanba. Kényelmesen elhelyezkedtünk a praktisan felszerelt, otthonos és kellemes meleget adó szobáinkba. Az szállásunk végig szinte kifogástalan volt! Lehetett pihenni, de lehetőség volt a napi közös programokra is.

Itt szeretnénk megköszönni Máthé Szabolcs túratársunknak a munkáját, aki sokat tett ennek a háznak a bérlése érdekében!!!

4.) Az időjárás:

Az előjelzések szerint nem egy "sí barát" időjárás várt ránk. Azt beszéltük meg, hogy nem veszünk 6 napos bérletet, hanem napi jegyekkel síelünk.

Jól döntöttünk, de ebben annak is része volt, hogy szerdán 45 Euró helyett 27 volt a napi jegy. Ezzel a jelentős egyszeri kedvezményel már jobban megérte a napi vásárlás.

Bár az első két nap biztató volt, de a többi....! Szóval volt itt hóvihar, szélvihar, sűrű havazás és csodaszép napsütés egyaránt. Voltunk mi "hóemberek, szélmesterek, vaksíelő" stb. A lényeg persze az, hogy a 6 napból mindegyik nap síeltünk. Volt persze olyan, hogy csak egyik napszakban csúszkálhattunk.

5.) A lényeg a sí:

Szóval összességében egy kellemes, kihívásoktól mentes, (egy kicsi fekete pálya ezért volt) nyugodt síelésben volt részünk!

Természetesen, most is minden pályát megsíelt a csapat! Mindenki hozta a tudását és biztonságosan, okosan síelt! Nem is volt baleset, bár Anna egy apró izomhúzódást elszenvedett, de rövid pihenő után visszatért a pályára.

Azért történtek dolgok a pályákon is:

- Ismét avattunk egy új sítársat Timit, akit párja, a rendíthetetlen "Feri Mester" pár nap alatt beavatott a siklás tudományába! Timi a kék pályák új "tündére" lett.
- Szerdán este megérkezett a "pécsi különítmény" Tamás és Réka, természetesen, az intésünk ellenére sok kajával!
- Laci csak ezt várta és másnapra már össze is állt a kis 3 fős csapat, mert a tábor íratlan szabálya, hogy ha csütörtök, akkor irány Obertauern!

Aznap este olyan történt, amit még sosem láttunk a tábor során! A 3 síbajnok "lajhárokat" megszégyenítő módon botorkált a szállásunkon! Hát "szétsíelték" magukat, de egyikük sem tudta megmagyarázni, hogy ez miként volt lehetséges.

6.) Egyéb dolgaink:

Szokás szerint igen jókat kajáltunk Anna és Tünde házi szakácsaink jóvoltából. Köszönjük Nekik a sok finomságot!

A hazai kaják is remekeltek, Icuka töltött káposztája, Zsuzsa vadása stb.... Az utolsó este megvolt a hagyományos "morzsa parti" is! Természetesen az italokból sem szenvedtünk hiányt! Csak a beöntések-ből volt 3 féle/nap: hazatérő, élményadó, vacsora köszöntő!

Sajnos, a 7 nap most is gyorsan elszállt !!!! Szombaton mindenki időben és egészségesen haza ért

A tábor ismét jól szolgálta az egészségünk védelmét, sítudásunk megőrzését és a csapatszellem erősítését!

Mottó 2:

Jövőre veletek, ugyanitt!

Köszönöm, hogy együtt lehettünk és hogy megtiszteltetek jelenlétetekkel!...



2./ Fejesné Iványi Anna

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

2020.11.15.

Spartacus-ösvény, Apát-kúti-völgy

Mottó: A csendet már pedig meg kell törni...

Nagy örömmel olvastuk Anna beszámolóját ebben a túramentes időszakban. Az utókor számára is megörökítettük.

Kedves Túratársak!

Nem árulok el titkot, elég gyakran gondolok a Csavargó Csapatra, de a mai nap folyamán több ízben szóban is emlegettelek Benneteket.

Szombat este ugyanis felhívott Pisti fiam, s megkérdezte, lenne kedvem egy baráti társasággal körbe menni a [Spartacus-ösvényen](#), ami az általuk választott útvonalon 16 km. Gondolkodás nélkül igent mondtam. Így történt, hogy ma reggel velem együtt 8-an Pilisszentlászlón hátrahagyva kocsijainkat, nekivágtunk az útnak.

Még készülődés közben megkérdezték tőlem, tériszonyos vagyok-e. Büszkén mondtam, hogy igen, az voltam, de kemény munkával elértem, hogy pár éve már nem vagyok az. Hát ezt nem kellett volna így kijelenteni... De csak szép sorjában....

Pár perccel indulásunk után megjelent a Spartacus-ösvény kezdetét jelölő tábla, ami figyelmeztetett, hogy a nehéz szakaszokon nem hátrány a jó fizikai állapot, felkészültség, no meg arra is, hogy nedves, csapadékos időben igencsak kalandos a túra, sőt, egyes helyeken kifejezetten veszélyes lehet. Hát ezt mi odafele nem olvastuk. Persze ha olvastuk volna, akkor is megyünk tovább, csak akkor talán jobban felkészültünk volna lélekben a nehézségekre.

Már az erdei út elején rá kellett jönnöm, hogy szeretett túracipőm talpa az elmúlt évek alatt nagyon megkopott, és csúszik a felázott talajon. Aztán jött az első dagonyás szakasz. Két teleszkópos bottal mentem. Húzom ki a dagonyából lépésenként, ahogy illik, hát nem ott ragadt az alja? Még szerencse, hogy nem esett szét, vissza lehetett állítani a nekem megfelelő méretre. A cipőm is úgy döntött, marad, de ezt nem beszélte meg a lábammal, ezért nagyon kellett ügyelnem rá, hogy a lábam ne jöjjön ki teljesen belőle, mert félt volt, hogy soha többé nem talál vissza.

Mi csak mentünk, mentünk hegygerincen át. El is jutottunk az első olyan szakaszhoz, ahol a meredek sziklafal és a szakadék között csak szűk, egyszemélyes, lejtős, és a sár miatt csúszós ösvényen lehetett továbbmenni. Fálnak fordulva, egyik kezemmel Pisti kezét fogva, másik kezemmel a hegyet tapogatva, simogatva oldalaztam bal kilép-jobb zár, bal kilép-jobb zár, bal kilép-jobb zár tánclépésekkel, szemem meredten figyelte a mohát a kezem alatt. Lelki szemeim előtt megjelent a Csavargó Csapat túráinak első éveiben hasonló üzemmódban, csapattársak segítségével megtett út. Arra gondoltam, azt is túléltem, talán most is... És így lett, minden szakaszt épségben leküzdöttem. Társaim azt mondják, gyönyörű helyeken jártunk...

Az Apát-kúti Erdésház után az Apát-kúti patak völgyében haladtunk tovább. Itt már én is körbe mertem nézni és élvezni a tájat. Megszámoltam, 11-szer kellett átkelnünk köveken és fadarabokon, és 2-szer fahidacsán egyik oldalból a másikba.

Visszafelé elolvastuk a fentebb említett táblát. A telefonom szerint **21669 lépést** tettem meg.

Miért írtam le mindezt? Nagy csend van mostanság ezen a fórumon.

Én szívesen olvasnék töletek is bármit, amiből tudhatnánk, hogy vagytok, mi történt/történik veletek. Nagyon hiányzik a csapat.

A szokásos ingyenes öleléssel Fejesné Iványi Anna